

Már időszámításunk második évezredének a kezdetétől fogva számtalan zsidópogromról tudunk a különböző keresztény országokban.

Több tucat zsidóközösséget űztek el és dúltak szét 1096-ban a Rajna vidékén. 1290-ben a zsidókat kiűzték Angliából. A XIV század végén több mint 100 ezer zsidót gyilkoltak meg Spanyolországban. (Igaz azonban, hogy az elmenekült zsidók egy bizonyos idő eltelte után szép csendben ismét visszaszivárogtak.)

E történelmi ténylistát jócskán ki lehetne még bővíteni. De minek? Amúgy is teljesen világos, hogy a sok-sok évszázad folyamán minduntalan megisméltlődő és egymásra annyira hasonló helyzet be van programozva.

És mivel a veszteségeket úgy a keresztény világ képviselői, mint maguk a zsidók is elszenvedik, van egy harmadik cselekvő fél, aki veszteségeket nem visel. E harmadik fél számára mind a keresztény világ embertípusa, mind a zsidó-judeai típus is, csupán biorobot, amelyet nagyon könnyen lehet manipulálni.

Ki ez a harmadik fél? A törtélemkutatók, akik igyekeznek eljutni a lényeghez, a világban végbemenő bakkhanáliának gyökereihez, mely immár évezredek óta tart, mindig csak a zsidókra mutogatnak.

Állítólag ők tehetnek mindenről. De ha van egy harmadik erő, akkor úgy a zsidók, mint a keresztények is marionett-biorobotok e harmadik fél kezében.

De vajon meg lehet-e ma határozni és be lehet-e bizonyítani létezésüket? Természetesen, be lehet. Minek a segítségével? A történelmi tények és a logikus gondolkodás segítségével. Győződjenek meg róla saját maguk.

***

A zsidó társadalmi rendek között van egy család, egy nemzetség, rend, nemzetiség vagy kaszt - nevezhetjük bárminek, ahogy tetszik, hiszen a lényeg nem a megneve-

zésben van -, melyet az egyszerűség kedvéért „levitáknak” fogunk nevezni.

Bizonyos történelmi források azt állítják, hogy a leviták nemzetségének az ősei az egyiptomi papok. Sokak számára ismertebb forrásokra támaszkodva, nevezetesen az Ószövetségre, láthatjuk, hogy a levitáknak különleges pozíciójuk volt.

Az izraeli törvények szerint a leviták például nem vettek részt hadműveletekben. Senkinek, semmilyen adót sem kellett fizetniük. Az izraeli népszámlálás, amelyről említést tesz az Ószövetség, a levitákra nem vonatkozott.

Vándorlás során, a sátrak felállításakor az izraeli nemzetségek, amelyek népessége ötvenezertől százötvenezer főig terjedt, körben helyezkedtek el. Mindenkinek már előre meg volt határozva a helye. El volt rendelve, hogy kinek kell délen, északon, nyugaton vagy keleten levernies a sátrakat és hol kell felállítani a védelmet. A leviták helye mindig a középben volt. Az izraeli nemzetségek kötelmeibe ténylegesen is beletartozott a leviták védelme.

S vajon mivel foglalkoztak a leviták osztályának a képviselői?

Kötelezettségeik közé tartozott az egyházzolgák saját köreiből való kinevezése, a törvények tiszteletben tartásának a felügyelete. Miközben e törvények szabályozták, hogy mit egyenek, hogyan járjanak el a hitetlenekkel, hová menjenek.

A szabályrendszer szigorú és konkrét volt, felölelte az egész napi, reggeltől estig végzett tevékenységeket, de még azt is megszabta, hol, milyen országokban, kiknek kell tartózkodniuk. Ki ellen harcolniuk.

Ennek következményeképpen a leviták voltak a zsidó nép tényleges uralkodói. S a tényekből ítélve nagyon is szakavatott, képzett uralkodói.

Nehéz megmondani, hogy maguk a leviták zsidók voltak-e. A levitákat távolról sem érintett minden törvény,

amely vonatkozott a zsidókra, és amelyet minden zsidónak be kellett tartania. Például a minden zsidóra vonatkozó törvénytől eltérően, nekik nem kellett körülméletetniük fiúgyermeküket a születése utáni nyolcadik napon.

Ekképpen, mivel ismerték az egyiptomi papok titkos tanait, lehetőségük volt kísérleteket végezniük, figyelniük és mindet szemmel tartaniuk, gondolkodniuk, függetlenül a háborús kötelezettségektől és a mindenki számára közös munkáktól, nemzedékről nemzedékre tökéletesíthették tudásukat egészen a mai napig.

„Hogyhogyan egészen a mai napig”, kérdezheti valaki. Mi soha sem hallottunk olyan nemzetségről, vagy társadalmi osztályról, melyet levitáknak neveztek volna. Angolokról, oroszokról, franciákról igen, de a legokosabbakról, ráadásul a mindenkit irányító levitákról valami oknál fogva alig tudnak.

Igen, éppen azért, mert úgy, ahogy az egyiptomi papoknak, nekik is éppen úgy árnyékban kell maradniuk. S bármi is történik, minden ellenszenv a zsidókra irányul - a leviták akaratának teljesítőire.

S bizony ütötték-verték a zsidókat az évezred folyamán a világ sok-sok országában. Miért ütötték-verték őket? Azért, mert a zsidók minden lehetséges módon igyekeznek a lehető legtöbb pénzre szert tenni. S ez sokuknak sikerül is.

Na, de mi közük van mindehhez a levitáknak? Milyen hasznuk vagy érdekük fűződik ahhoz, hogy a zsidók Angliában, Spanyolországban vagy Oroszországban megvalósítsák politikájukat és az állami vagy egyéni anyagi eszközök lényeges részét saját bankjaikba helyezik el? Egyszerűen kisajátítják azokat? Amint a tömegek, vagy valamelyik ország vezetői látják a számukra kedvezőtlen tetteket, ütni-verní kezdik a zsidókat, egyszerűen rosszul bánnak velük. Hiszen így el lehet jutni a levitákhoz is. Általában véve, úgy tűnhet, hogy a bölcs leviták tetteiben

nincs logika. Nincs is okuk segíteni a zsidóknak bölcs tanácsaikkal, cseles kombinációkat kitalálni a számukra, egész országokat manipulálni.

Ám mégis úgy tűnik, hogy azért van miért. Az érdek egyenes, egyszerű és konkrét - a pénz! A gazdagabb zsidók, bármilyen országban is volnának, kötelesek jövedelmük egy részét eljuttatni a levitáknak. Bizonyítékok? Tessék, kérem! Az Ószövetség szerint az izraeliták kötelesek bevételük egy tizedét a levitáknak adni. Ez szó szerint így szól:

A szentélynek minden zsengejét, melylyeket Izrael fiai az Úrnak bemutatnak, neked adtam és fiaidnak és leányaiddnak, örök törvénnyel. Örök só-frigy ez az Úr előtt veled és fiaiddal.

Es mondd az Úr Áronnak: Az ő földjökéből semmit ne bírtatok, és részetek ne legyen közöttük; én vagyok a te részed és örökséged Izrael fiai között.

Lévi fiaimnak adtam pedig minden tizedet Izraelben birtokul a szolgálatért, melylyel nekem szolgálnak a szövetség bajjékában; hogy Izrael fiai ne járuljanak többé a hajlékhoz, se halálthozó bűnt ne cselekedjenek.

Csak Lévi fiai szolgáljanak nekem a hajlékban, és viseljék a nép bűneit. Örök törvény legyen ez nemzedékeitekben. Semmi egyebet ne bírjanak, hanem elégedjenek meg a tizedek ajándékával, melyeket használatukra és szükségökre elkülönöztem.

Es szóla az Úr Mózesnek, mondván: Parancsold a levitáknak és mondd meg: Midőn elveszitek Izrael fiaitól a tizedeket, melyeket nektek adtam, azok zsengejét mutassátok be az Úrnak, azaz, a tizednek tizedrészét, hogy tulajdonítottassék nektek zsengek áldozatául, mind a szérűkből mind a sajtókból. Es így mindenekből, a miknek zsengeit elveszitek, mutassatok be az Úrnak, és Aron papnak adjátok azt.

Mind az, mit bemutatottok a tizedekből, és az Úrnak ajándékuul elkülönöztök, legjobb és válogatott legyen.

Es mondd meg nekik: Ha a tizedekből színét és javát mutatjátok be, úgy tulajdonítatik nektek, mintha a zsenget adnátok a szérűből és sajtóból;

és egyétek meg azokat minden helyeteken, mind magatok mind családotok; mert jutalom az a szolgálatért, melylyel a biztonság hajlékában szolgáltok.

(Mózes IV. Könyve, Numeri 18,19-31)

Valaki azt gondolhatja, hogy ugyan mi köze van az Ószövetség több, mint kétezer éves törvényének a mi korszakunkhoz. Erre megvan a válasz. Vajon a zsidók között nincsenek-e ma is hívők, papok és rabbik? Hát, persze, hogy vannak! És persze, hogy a zsidók többsége tiszteletben tartja a vallási kánonokat. Ha pedig így van, akkor próbálják meg elképzelni, milyen hatalmas szétszórt tőkével rendelkeznek a leviták a különböző országok bankjaiban.

Közben azonban nem kell feltétlenül aggódniuk saját tőkéjük sérthetlensége és növelése miatt. Sok zsidó bankár van a különböző országban, s ez az ő feladatuk. A leviták a megfelelő időben természetesen megsúghatják, hová a legjobb befektetni. Milyen rezsimeket, csoportosulásokat, a mindenkori kormány milyen ellenzékét kell támogatni, vagy ellenkezőleg, pénzügyi intrikák segítségével megsemmisíteni.

Anasztázia abbéli információjában, hogy az emberi társadalmat az egész Földön csupán néhány pap irányítja, lehetett kételkedni. Most azonban, amikor létrejött a logikai láncszem, azoknak, akik még képesek logikusan gondolkodni, nem lehet kétségük. Fanatikusok itt nem jöhetnek számításba.

S logika van az alábbiban is:

Egyiptomból a papok vezetése alatt körülbelül egymillió zsidó távozik. A papok legközelebbi segítői a leviták, akikre az a feladat hárul, hogy a zsidókból egy megható-

rozott típusú egyént alakítsanak ki. Ennek teljesítésére egy konkrét ideológiai vallást hoztak létre, amely egy sor rítust és sajtóságot életmódot javasol.

A leviták az eléjük állított feladatot sikeresen teljesítik. A néhány évezreddel korábban létrehozott ideológia még ma is uralkodik a zsidók fölött. Ez az ideológia megkülönbözteti őket sok más a Földön élő nemzetiségtől.

Ezen ideológia egyik alapposztulátuma azon állítás, mely szerint Isten a Földet benépesítő nemzetek közül a zsidóságot jelölte ki kiválasztott népének.

Tehát az ideológia létezik ma is, léteznek zsidók is, a konfliktusok folytatódnak, sokan hallottak róluk. De vajon hol vannak a leviták? Sokat hallunk róluk? Alig. S éppen ebben az ő fondorlatosságuk vagy bölcsességük - nevezhetjük bárminek, ami tetszik -, de léteznek.

S most csak képzeljék el, kérem, hogy a Földön létezik egy nem túl népes közösség, amely az összes többi embernél jóval nagyobb mértékben bír ezotériai tudással, amely az évezredek folyamán a tömegek befolyásolásában egyre nagyobb gyakorlati tapasztalattal rendelkezik.

Lehet őket valamilyen ország ügynökségéhez hasonlítani, mely az ország fejlődésével, az ideológia kialakításával foglalkozik?

Egy sor oknál fogva - nem. Az alapvetők okok a következők:

A leviták mind a mai napig nemzedékről nemzedékre adták át saját utódaiknak az ezotériai ismereteiket, s teszik ezt továbbra is, mind a mai napig.

A modern tudomány elveti az ezotériai ismereteket. Ennek következtében komolyan nem is foglalkozik kutatással.

Ilyen abszurd helyzet nem véletlenül áll most fenn. Miért abszurd? Ítélik meg saját maguk!

Az egyik oldalon az állam hivatalosan is elismer néhány egyházat, s ez szintén tiszta ezotéria. Sőt, az állam ezek

anyagi támogatására még kiváltságos feltételeket is létrehoz. A másik oldalon viszont nem hozza létre a feltételeket a tudomány számára, hogy kutassa az ilyen irányzatokat. Következésképpen egy ilyen állam területén törvényes keretek között léteznek olyan struktúrák, melyek képesek hatni a lakosság pszichikájára. A világi kormánynak azonban teljességében nagyon ködös elképzelése van arról, hová vezet, miben nyilvánul meg e hatás a valós életben. Akkor tehát ki és kit irányít itt?

Továbbá, úgy a kormány, mint minden gondolkodó ember az országban megpróbálhatna okulni a történelemből. A történelem az élet nagyszerű iskolája. Ehhez azonban elkerülhetetlen ismerni azt. Nagyon is jól ismerik azt azok, akik uralják a világot. Az emberek többsége számára - ide tartoznak a kormányok is - az ország történelme, amelyben élnek, ismeretlen, sőt mi több, el van fordítva. Oroszország példáján ezt nagyon jól lehet látni.

***

Egyáltalán nem is olyan régen az iskolákban, intézményekben, a művészetekben, különösképpen az irodalomban, de általában mindenhol azt bizonygatták, milyen iszonyatos életük volt nagyanyáinknak és a nagyapáinknak a cári Oroszországban. A többség erről szentül meg volt győződve. Nem csupán meg volt győződve, hanem még rajongott is azokért, akik megszabadítottak bennünket a cárizmus borzalmaitól. Hőskké, bálványokká sokak számára a bőrkabátos komiszárok váltak, a pópák viszont a maradiság szimbólumává.

S hirtelen, szemünk előtt - kérem, figyeljék meg -, nem két-három nemzedék vagy évszázad után, hanem kimonddottan szemünk előtt változott meg a történelem.

A bőrkabátos komiszárok, kiderült, gonosztevők voltak, népiirtást hajtottak végre. S mi a cárizmus után a világ legiszonyosabb, legtotalitáriusabb országában éltünk.

S a többség ezt ismét elhitte. S a többség ismét azokért rajongott, akik megszabadítottak bennünket a totalitárius állam elnyomása alól.

Nincs szándékomban értékelni, hogy a rezsimek melyike a rosszabb vagy a jobb. Szeretném azonban, ha mi mindnyájan közösen elgondolkodnánk a változás jelenségén, a tudatunk nagyon rövid időszakon belüli pólusváltásáról. Elgondolkodnánk azon, hogy miért változik így? Azon, hogy a változások maguktól történnek-e vagy valaki-valami hatására?

S itt nem nehéz megsejteni, hogy tudatunkra már régóta és könnyedén hatottak, s hatnak is mind a mai napig. Olyanok vagyunk, mint kísérleti nyulak valakik kezében.

Csupán a hatást kifejtő mesterek versengenek egymás között. Éppen ők tesznek bennünket képtelenné arra, hogy befogadjuk a történelmi valóságot.

De azért próbálkozzunk meg közösen rájönni arra, hogy valójában milyen is ez a valóság. Próbáljuk meg nem mások szavai által meghatározni a történelmi valóságot, hanem saját elmélkedéseinkkel.

Figyeljék meg, kérem, naponta több showmúsort nézhetünk meg a TV-ben arról, hogy milyen körmönfont módon csalják meg a férfiak a nőket és fordítva. Temérdek lényegtelen problémát kínálnak fel megvitatásra, de ne adj' Isten, hogy a politikusok, újságírók vagy írók komolyabb témát érintsenek. Felvillanhat ugyan, de azonnal el is vész a rágalmak, ócsárlások, az agresszióval teletömödött sorozatok és pszichotróp reklámok ingoványában.

Nélkülözhetetlen az átélt események komoly elemzése, a bolygón élő emberek mai állapotának kritikus elemzése és a jövőre szóló terv kidolgozása. Nélkülözhetetlen az új ideológia. Az olyan ideológia, amely nem ugraszt egymásnak egész országokat, hanem egyesíti őket.

Ha ezerszer elismételnénk, sőt ha ráadásul ezerszer kiáltanánk is, hogy nélkülözhetetlen, akkor sem bukkanna

fel. Ha összehívnánk a világ összes vezető tudósát, hogy kidolgozzák azt, akkor sem történe semmi. Csak végenincs vita kerekedne belőle.

Ha a tudomány ki tudna dolgozni egy ilyen ideológiát, akkor ezt legalább egy országban már be is vezették volna a gyakorlatban.

Anasztázia. Most már nem fontos, ki is ő. Más itt a fontos.

A korunkban zajló bakkhanáliákkal ellentétes képeként Anasztázia a családi települések eszméjét ajándékozta a világnak. Most már világos, hogy egyszerű szavakkal kifejtette azt a filozófiát, azt az új eszmét, amely ott volt és ott is marad kitörölhetetlenül az emberek szívében a világ megteremtése óta.

A császár és a koldus, a keresztény és a zsidó, a muszlim és a sintóista, az orosz, kínai vagy amerikai a lélek legnagyobb nyugalmát és áldással teli örömét mindig az Isteni Természet ölében találták meg.

Anasztázia filozófiája - az egyesítés filozófiája - nem szavak általi, hanem a különböző népek érdekeinek tettek általi megvalósítása. Az élet megmutatta, hogy különböző népek fogadják azt el, többek között a zsidók is. Erre bizonyítékaim is vannak.

Azt javaslom a zsidó analitikusoknak, a keresztényeknek és a hazafias mozgalmak ideológusainak, hogy vizsgálják meg Anasztázia eszméit, filozófiai törekvéseit. S ugyanezt ajánlom a nagy és kis felekezetek vezetőinek és egyházközségeik híveinek is. Már maga az, hogy megvizsgálják, már az is együttes alkotói folyamat, amely elvezethet bennünket az ellentétek kiegyensúlyozásához. Amely elvezethet **„az együtt-teremtéshez és az örömhöz, mely annak szemléléséből fakad mindenki számára”, ahogy azt Isten akarta.**